

C-402/07 and C-432/07 Sturgeon v Condor Flugdienst GmbH and Bock and Lepuschitz v Air France, judgment of 19 November 2009
The Court rules that air carriers are obliged to compensate their customers in the event of significant delay in flights.

Regulation (EC) No 261/2004 establishing common rules on compensation and assistance to passengers in the event of denied boarding and of cancellation of flight provided in particular for the obligation for air carriers to compensate passengers, on a lump-sum basis, in the event of cancellation of a flight followed by arrival at destination by a replacement flight with a delay of more than three hours. Air carriers can escape this obligation only by relying on the existence of “extraordinary circumstances”. However, Regulation (EC) No 261/2004 does not provide explicitly for the same obligation to compensate in the case of the flight merely being delayed.

The origin of these two joined cases is the action by passengers against their air carriers on the grounds of substantial delays in their flights (25 hours in one case and nearly 22 hours in the other). The courts before which these actions have been brought referred the question to the Court of Justice in particular of whether very long flight delays can be assimilated to flight cancellations giving rise to lump-sum compensation for passengers.

The Court firstly specifies that a delayed flight cannot be considered to have been cancelled, irrespective of the length of this delay, when, apart from the scheduled departure time, all the other elements of the flight, including the itinerary, remain unchanged.

Nevertheless, the Court recognises the same right to the same compensation for passengers of flights delayed by more than three hours as that explicitly provided for passengers of cancelled flights. On the one hand, the Court bases this conclusion on the recitals of the Regulation, in which indicating that the Regulation seeks to ensure a high level of protection for passengers regardless of whether they are denied boarding or whether their flight is cancelled or delayed. On the other hand, the Court interprets the relevant provisions of the Regulation in the light of the general principle of equal treatment. According to the Court, the situation of passengers who have reached their destination with a delay of more than three hours as a result of a cancellation or a mere delay of their flight is comparable from the point of view of damage suffered. Consequently, both categories of passengers must be able to benefit from an equivalent right to compensation.

Finally, the Court recalls that, although air carriers can be exempt from their obligation to compensate their customers in the event of “extraordinary circumstances”, a technical problem in an aircraft is not covered by that concept unless that problem stems from events which are not inherent in the normal exercise of the activity of the air carrier concerned and are beyond its actual control.

Справи С-402/07 і С-432/07: Сторджен проти компанії “Condor Flugdienst GmbH” та Бок і Лепушітц проти компанії “Air France”, рішення від 19 листопада 2009 року.

Суд постановив, що авіаперевізники зобов’язані надати компенсацію у зв’язку зі значною затримкою рейсів.

Регламент (ЄС) №261/2004, яким встановлено загальні правила щодо компенсації і допомоги пасажиром у разі відмови в посадці і скасування рейсу, передбачає, зокрема зобов’язання авіаперевізників щодо виплати компенсації пасажиром, на умовах одноразової виплати, у випадку скасування рейсу з подальшим прибуттям в пункт призначення іншим рейсом з затримкою більше трьох годин. Авіаперевізники можуть уникати цього зобов’язання тільки у зв’язку з наявністю “надзвичайних обставин”. Тим не менш, Регламент (ЄС) №261/2004 прямо не передбачає того ж зобов’язання щодо компенсації в разі лише затримки рейсу.

Походження цих двох об’єднаних справ – це дії пасажирів проти своїх авіаперевізників внаслідок істотних затримок рейсів (25 годин в одному випадку і майже 22 години в іншому). Суди, до яких надійшли ці позови, надіслали питання Європейському Суду, зокрема, щодо того чи можуть дуже тривалі затримки рейсу бути прирівняні до скасування рейсів, що дає підставу для одноразової компенсації пасажиром.

Суд спочатку вказує, що затримка рейсу не вважається скасуванням, незалежно від тривалості затримки, у випадку коли, крім запланованого часу вильоту, всі інші елементи рейсу, включаючи маршрут, залишаються незмінними.

Тим не менше, Суд визнає право на таку ж компенсацію для пасажирів рейсів, затриманих більш ніж на три години, як і таку, що прямо передбачена для пасажирів скасованих рейсів. З одного боку, цей висновок Суду засновано на декларативній частині Регламенту, в якому законодавчий орган пов’язує питання про компенсацію з тривалою затримкою, вказуючи при цьому, що положення Регламенту спрямовані на забезпечення захисту пасажирів, незалежно від того, було їм відмовлено у посадці або їх рейс скасовується чи затримується. З іншого боку, Суд тлумачить відповідні положення Регламенту по відношенню до загального принципу рівного ставлення. На думку Суду, ситуація пасажирів, які досягли кінцевого призначення польоту із затримкою більш ніж на три години в результаті скасування або затримки польоту, подібна з точки зору понесених збитків. Отже, обидві категорії пасажирів повинні мати можливість користуватися еквівалентним правом на компенсацію.

Нарешті, Суд нагадує, що, хоча авіаперевізники можуть бути звільнені від своїх зобов’язань щодо надання компенсації своїм пасажиром у разі “надзвичайних обставин”, технічні проблеми літака не підпадають під таке визначення, якщо тільки ці проблеми не є наслідком подій, які не властиві нормальному здійсненню діяльності перевізника і знаходяться за межами його фактичного контролю.